

Les limitacions del PSOE

La investidura fallida de Mariano Rajoy no ha canviat la percepció de la realitat política espanyola. Més aviat, l'ha confirmada. Ha quedat clar que Rajoy és incapaç d'aconseguir cap complicitat més enllà de Ciutadans o de Coalició Canària. Ha quedat clar també que Ciutadans és un partit crossa o frontissa, d'escassa volada per ara, capç d'arribar a acords amb qualsevol dels dos grans partits tradicionals espanyols. Però només amb ells dos. I ha quedat igualment clar, almenys fins ara, que la dreta és capaç de sumar però que l'esquerra no vol ajuntar-se. El PSOE i Podem –amb totes les confluències– tenen més discrepàncies que no coincidències. Pot semblar dur per a molts votants socialistes, però el seu partit és capaç –almenys fins ara– d'aguantar la pressió i impedir que Rajoy siga investit president del govern espanyol, però és alhora incapaç de teixir un acord amb la majoria parlamentària del seu mateix color. No vol constituir-se en alternativa.

Per què el PSOE no és capaç de fer un pacte amb Podemos? Ha quedat diàfan en els comitès federals del partit en què s'ha debatut la qüestió. Hi ha dirigents socialistes que consideren que la radicalitat que expressen Pablo Iglesias i els comuns és "excessiva". No accepten de cap manera un govern presidit per un socialista però amb l'albarda de Podemos. N'hi ha també que afirmen que una decantació del PSOE cap a Podemos exclouria milers de votants socialistes que són molt més tebis, que s'espanten davant l'eventualitat d'un front d'esquerres excessivament "radical". I n'hi ha finalment que rebutgen qualsevol acord amb Podem perquè els dos partits es disputen una franja d'electorat coincident. Són raons que poden convèncer o no, però, en tot cas, són les raons que s'han imposat fins ara.

Però, més enllà de l'acord amb Podemos, el PSOE necessitaria també el suport dels dos partits independents catalans, que han marcat clarament com a condició per prestar-lo l'acceptació d'un referèndum que determine si Catalunya ha de continuar dins Espanya o s'ha de constituir en un Estat independent. Aquesta és encara una línia roja encara més dissuasiva. Tots els barons socialistes coincideixen en el rebuig frontal a "cedir" la "sobirania nacional" a la qual apel·la una vegada i una altra Rajoy.

Aquestes dues reticències incapaciten el PSOE per pactar amb l'esquerra. Els únics acords possibles en la política espanyola ja s'han intentat: PSOE amb Ciutadans i PP amb Ciutadans. Però no sumen. Aquesta realitat obstinada condueix a la convocatòria d'unes terceres eleccions. Si és que el PSOE no cedeix finalment a les pressions i permet que Mariano Rajoy forme un Govern inestable i fràgil...

73 MÓN EDITORIAL

74 LITERATURA | Lluís Bonada
Una guia avança en la divulgació de la Barcelona jueva, des de l'Edat Mitjana fins a l'actualitat

75 MÚSICA | Xavier Aliaga
Pares: honestat minimal

76 CINEMA
Guillotina al cinema
Àlex Gorina

77 TELEVISIÓ
Estiu 6
Toni de la Torre

78 TEATRE

Relats
Francesc Foguet i Boreu

79 ART
'Eau' de 'Punk'
Ricard Mas Peinado

80 ART
Mosaics Nolla des d'Onda
Ricard Silvestre

81 GASTRONOMIA
El xampny, vi d'Europa
Jaume Fàbrega

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Foto de la portada: Efe
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.